

Randers Fjord eller Amazonas.

Af Henning Reichstein

Det startede som en tur på Horsens Fjord, som efter diverse småjusteringer, endte med at blive en tur fra Randers til Udbyhøj. I Kajakbumserne går vi heldigvis ikke så meget op i detaljer, så hele fire mødte frem. Starten var det sædvanlige cirkus med at placere biler i begge ender af ruten, men kl. 11 lørdag den 2 oktober, smed vi kajakkerne i vandet ved Kano- og Kajakklubben Gudenaas klubhus. Vinden var i sydøst, ikke det rareste, og solen var blandt dem der havde meldt fra. Per Slot Carlsen, Peter

Det ser ikke ud af noget, men det var det.

Øgård, Tommy Rasmussen og undertegnede stred os derfor østpå gennem Randers havn, heldigvis uden de store refleksbølger som ellers godt kan gøre turen til en speciel fornøjelse. Der var ikke mange andre på vandet, så vi nød den skønne regnvåde natur mellem sivskovene. De lokalkendte førte os til et skønt sted bag sivene i en lagune som eller kun er kendt af fiskerne. Her indtog vi frokosten mens Peter Ø og jeg mindedes den gang vi, ligesom nu, sad på vejen over diget, og hvor der pludselig var dukket en bil op over os. Heldigvis stoppede han på digekronen for at nyde udsigten, vi nåede lige at konstatere at der ikke var rust i undervognen inden vi rullede væk.

Der er ikke meget at sige om Randers Fjord til Uggelhuse, andet end at der er langt og ikke meget afveksling. Så vi smed kajakkerne i lystbådehavnen ved Uggelhuse for at spise frokost. Tidevandsforskellen gik vi ikke op i, men vi blev passeret af en coaster, og den sendte bølger ind, som ville have smidt vore kajakker til søs, hvis vi ikke tilfældigvis havde opdaget dem og sat rekord i sprint.

Efter frokosten undersøgte vi den gamle skrøne; ”Der er en ø, og i midten af den ø, er der en sø, og i midten af den sø, er der en ø, ...” Den var god nok, men der er frygtelig lavvandet.

Fra tidligere ture vidste jeg at der nu begyndte et stort sivområde med kanaler. Det skulle undersøges. Nu småregnede det heller ikke mere, det styrtregnede da vi fandt en af hullerne i sivkanten og smøg os ind. Det er altid lidt spændende, kan man komme igennem? – kan man vende, om nødvendigt? og kan man bakke ud gennem sivene når nu man har ror på?

Det er drengen der kommer op i en når man sniger sig frem. Selv på en våd efterårsdag. Man bedst er det nu om sommeren, hvor fuglene kvadrer og myggene sværmer hyggeligt omkring hovedet.

Efter nogle sving, fandt vi en perle af en havn, hvor de meget lokale fiskere havde indrettet sig. Den slags steder er der mange af i vore fjorde, men man skal kende stedet,

Var vi ikke lige på Randers Fjord?

det er ikke noget der reklameres med. På et tidspunkt kom vi ud på en sø. Jeg vidste at der i den anden ende var en kanal ud til selve fjorden, men man skal lige huske at lægge mærke til tidevandet. Det gjorde vi ikke, med det resultat at vi grundstødte midt ude i sumpen. Det tog sin tid at komme fri og få vendt gondolen inden tilbageslaget kunne påbegyndes.

Vel ude igen strøg vi med strømmen forbi Mellerup færger til Kanaløen. Det er ikke en rigtig ø, men den rest af landet der blev tilbage da man gravede en kanal uden om de oprindelige sving i åløbet. Der ligger

en lystbådehavn på vestsiden, ejet af sejlkubberne i Randers, og ud over en hytte som sjældent bruges, er der buske og græs, velegnet til at slå telt op.

Peter Ø havde overtalt os til at slæbe en forfærdelig bunke brænde med i kajakerne, han mente nemlig at man skulle have bål på enhver ordentlig tur, også selv om det regner, og man foretrækker at sidde på verandaen og spise og hygge sig. Så bålet brændte lystigt på den anden side af huset. Ingen kunne se det, så man blev ikke blændet og heller ikke røg i øjnene, og vi slap af med brændet.

I løbet af natten hørte jeg det styrtregnede på teltet, og tænkte ved mig selv at det blev en "fin" dag næste dag.

Men vi stod op til strålende solskind og rimelige temperaturer, så efter morgenmaden og lidt hoppen rundt, fortsatte turen ud over den mere åbne del af fjorden mod Udbyhøj. Vi havde masser af tid, så den vestlige side blev udforsket grundigt. Der ligger også nogle perler de førnævnte i form af småhavne.

Over middag kom vi frem til Udbyhøj, og en rigtig god tur var slut. Tilbage var bare at køre frem og tilbage efter biler og kajaker.

